

การจัดการเรียนการสอน เจตคติ พฤติกรรมในการเรียนและการรับรู้สมรรถนะในการใช้
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
Teaching management, attitudes, learning behaviors, and perceived
competence in English language use among nursing students at
Boromarajonani College of Nursing, Surin

วนิดา บุญสุข* วรณัฐ ศรีพัฒน์* วรณิภา พรหมนุช* วราภรณ์ ใจศีล* วันวรินทร์ สิงห์บัวขาว* วิจิตรา ประดับวงศ์*
วิญาดา วิมุตกุล* อาภัสรา บุญแต่ง* ศรีนยา พลสิงห์ชาญ*

Wanida Bunsuk* Woranut Sriphut* Wannipha Phromnoot* Varaphorn Jaisin* Wanwarin Singbuakaw*
Wichitra Pradabwong* Wiyada Wimuttakun* Arpatsara Boontaeng* Sarinya Polsingchan*

*วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

*Boromarajonani College of Nursing, Surin

Corresponding author: Sarinya Polsingchan; Email: Sarinya@bcnsurin.ac.th

Received: April 15, 2025; Revised: May 19, 2025; Accepted: May 22, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ และการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ กลุ่ม ตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุรินทร์ ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 428 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ของอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 4) แบบสอบถามพฤติกรรมในการเรียน ภาษาอังกฤษ และ 5) แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจาก ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง .67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของสัมประสิทธิ์ ครอนบาคอัลฟา เท่ากับ .96, .75, .93 และ .99 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่าการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.05, SD = 0.81) เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.48, SD = 1.19) พฤติกรรมในการเรียน ภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.66, SD = 0.94) และการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.00, SD = 1.01)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ, เจตคติ, พฤติกรรมการเรียน, การรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ, นักศึกษาพยาบาล

Abstract

This descriptive research examined the teaching management of English instructors, attitude toward English learning, English learning behavior, and perceived English language proficiency. The samples comprised 428 undergraduate nursing students from years 1-4 at Boromarajonani College of Nursing, Surin. The research instruments included 1) a questionnaire on personal information, 2) a questionnaire on the perspective of teaching management of English instructors, 3) a questionnaire on attitude toward English learning, 4) a questionnaire on English learning behavior, and 5) a questionnaire on perceived English language proficiency. Three experts validated the instruments; the Index of Item-Objective Congruence was between .67 to 1.00 and Cronbach's alpha coefficient of .96, .75, .93, and .99, respectively. Data was analyzed using descriptive statistics.

The results revealed that the overall teaching management of English instructors was rated at a high level ($\bar{X}$ = 4.05, SD = 0.81). Students' overall attitudes toward English learning were at a moderate level ($\bar{X}$ = 3.48, SD = 1.19), while their learning behaviors in English were also reported at a high level ($\bar{X}$ = 2.66, SD = 0.94). In contrast, their perceived English language proficiency was at a moderate level ($\bar{X}$ = 3.00, SD = 1.01)

Keywords: English teaching management, attitudes, learning behaviors, perceived language proficiency, nursing students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในโลกยุคปัจจุบันในฐานะเครื่องมือหลักในการสื่อสารในหลายสาขาและการขับเคลื่อนการสื่อสารระดับโลกในบริบทของการศึกษา การพัฒนาวิชาชีพ การสร้างความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม และการให้บริการสุขภาพในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการรวมตัวในประชาคมอาเซียน และกระแสโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของสังคมโลกและการขยายตัวของประชาคมอาเซียนได้ ส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญ สำหรับการเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานและการพัฒนาตนเองทั้งในระดับประเทศและระดับสากล โดยเฉพาะในวิชาชีพพยาบาล ที่ต้องให้บริการผู้ป่วยหลากหลายเชื้อชาติและวัฒนธรรม¹ สำหรับนักศึกษาพยาบาล ทักษะภาษาอังกฤษเป็นกุญแจสำคัญ ทั้งในการเรียนและการปฏิบัติงานจริง เนื่องจากต้องสื่อสารกับผู้ป่วยบริการและบุคลากรทางการแพทย์ จากหลากหลายชาติพันธุ์ ทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน จึงไม่ใช่เพียงความสามารถเสริม แต่เป็นสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับบุคลากรด้านสุขภาพในศตวรรษที่ 21²

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ สังกัดคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนก เป็นสถาบันการศึกษาที่มุ่งมั่นในการผลิตพยาบาลที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการให้บริการด้านสุขภาพ ในยุคที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วิทยาลัย ฯ มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งในหลักสูตรผ่านรายวิชาต่าง ๆ และมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาให้นักศึกษาพยาบาลมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้คณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันพระบรมราชชนกได้มีการกำหนดให้มีการสอบวัดระดับทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์หนึ่งในการสำเร็จการศึกษา โดยข้อสอบที่ใช้วัดสมรรถนะทางภาษาอังกฤษ (English proficient) เทียบเคียงกับมาตรฐานของ Common European Framework of Reference for languages (CEFR) และจากข้อมูลสามปีย้อนหลังตั้งแต่ปีการศึกษา 2564-2566 พบว่านักศึกษาพยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ มีผลการสอบภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ระดับ Upper intermediate (41-75 คะแนน) ร้อยละ

28.00, 19.00, และ 31.00 ตามลำดับ ซึ่งทำให้นักศึกษามีความเครียดในการเรียนการสอน รวมทั้งความกังวลในการจบการศึกษา ปัญหาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษนี้ ไม่เพียงแต่มีผลกระทบต่อการเรียน และความสำเร็จของนักศึกษาเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปฏิบัติวิชาชีพพยาบาลในอนาคตอีกด้วย เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้รับบริการจากหลากหลายชาติพันธุ์มาเข้ารับการรักษา การมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้พยาบาลสามารถให้บริการสุขภาพที่มีคุณภาพสูง และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกสถานการณ์ ปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ คือ องค์ประกอบด้านผู้สอนซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนต้องมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชา มีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีสื่อการสอนที่ทันสมัย และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง พบว่าผู้สอนควรมีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน และศึกษาจิตวิทยาเกี่ยวกับผู้เรียนเพื่อเข้าใจและเข้าถึงผู้เรียน มีการเตรียมการสอนให้พร้อมอยู่เสมอ มีการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียน สามารถเลือกปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม จะช่วยให้ผู้เรียนสนใจการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น³ นอกจากนี้การศึกษาปัจจัยทำนายการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง พบว่าปัจจัยด้านสื่อการสอนและสิ่งแวดล้อมมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการกล้าใช้ภาษาอังกฤษ เพราะบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการกล้าแสดงออก และความรู้สึกลดตึงเครียดทางจิตใจ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ⁴ สำหรับองค์ประกอบด้านผู้เรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ และการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ จากการศึกษาทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากทัศนคติเชิงบวกมีผลต่อพฤติกรรมเชิงบวก หากนักศึกษามีทัศนคติที่ดี จะมีพฤติกรรมที่ส่งเสริมกัน เช่น เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้งและทำงานส่งตรงเวลา⁵ สอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ พบว่าพฤติกรรมการเรียนภาษาที่เหมาะสมของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ในขณะที่ผู้เรียนที่ล้มเหลวด้านการเรียนเกิดจากการมีทัศนคติในแง่ลบต่อการเรียน จึงส่งผลให้มีการกระทำ หรือมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน⁶

อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการศึกษาที่ครอบคลุมปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ และการรับรู้สมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาพยาบาลในบริบทเฉพาะของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิ์ ซึ่งพบปัญหาที่นักศึกษามีผลสอบภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ในระดับ Upper Intermediate เพียงร้อยละ 31.00 ในปีการศึกษา 2566 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 19.00 ของปีการศึกษาก่อนหน้านี้ แต่อย่างไรก็ตามยังอยู่ในระดับต่ำกว่าที่คาดหวัง ประกอบกับผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล พบอุปสรรคสำคัญในหลายด้าน โดยเฉพาะในด้านการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ ซึ่งประกอบด้วย วิธีการสอนที่เป็นทางการมากเกินไป การใช้ความเร็วในการสอนที่นักศึกษาไม่สามารถตามทัน เนื้อหาที่ยาก และช่วงเวลาการเรียนในภาคบ่าย ซึ่งส่งผลกระทบต่อความตื่นตัวและสมาธิในการเรียนรู้ และบรรยากาศในชั้นเรียนที่ไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียน สำหรับในด้านผู้เรียน

พบว่านักศึกษามีพื้นฐานคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่จำกัด โดยเฉพาะคำศัพท์ทั่วไป และคำศัพท์พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับบริบทด้านสุขภาพ ส่งผลให้ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งในบริบททั่วไปและทางวิชาชีพ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับคะแนนการสอบวัดสมรรถนะภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR ที่ต่ำกว่าระดับที่คาดหวัง และบ่งชี้ถึงความจำเป็นในการพัฒนาทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ และการส่งเสริมสมรรถนะทางภาษาของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับบริบทของวิชาชีพพยาบาล ผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ และการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ และตรงกับความต้องการของผู้เรียน พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทของพยาบาล ที่สามารถยกระดับทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งเป็นแนวทางในส่งเสริมเจตคติเชิงบวก และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ส่งผลให้บัณฑิตพยาบาลมีสมรรถนะทางภาษาอังกฤษที่เพียงพอในการปฏิบัติงานในระดับนานาชาติ และสามารถให้บริการสุขภาพที่มีคุณภาพสูงในบริบทที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมอย่างแท้จริง และพร้อมรับมือกับความท้าทายในยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษในการสอนนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี สุรินทร์
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี สุรินทร์
4. เพื่อศึกษาการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2567

ขอบเขตด้านเนื้อหา ตัวแปรที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ และการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตด้านระยะเวลาและสถานที่ ดำเนินการวิจัยระหว่างเดือน กันยายน 2567- พฤศจิกายน 2567 ณ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ และการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ โดยใช้กรอบแนวคิดจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

4(16)

ในองค์ประกอบสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล ได้แก่ องค์ประกอบด้านผู้สอน และองค์ประกอบด้านผู้เรียน สำหรับองค์ประกอบด้านผู้สอนจะประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ต้องมีวิธีการสอน การฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ในสถานการณ์จริง สื่อการสอนที่เหมาะสมหลากหลายเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและแสดงออกกระตุ้นความสามารถของผู้เรียนออกมา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับองค์ประกอบด้านผู้เรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ และการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเจตคติของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ เช่น ความคิด สติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึก และสังคมรอบข้าง และมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการกระทำที่เป็นไปในทั้งเชิงบวกและเชิงลบ⁷ และการเรียนภาษาให้ประสบผลสำเร็จต้องมีเจตคติที่ดี⁶ เช่นเดียวกับพฤติกรรมในการเรียนที่จะมีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา โดยพฤติกรรมในการเรียนภาษาที่เหมาะสมของผู้เรียนส่งผลต่อความสำเร็จของผู้เรียน ส่วนผู้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาเกิดจากพฤติกรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง หรือไม่เหมาะสมที่จะส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อาษา ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านภาษามากกว่า มักมีพฤติกรรมจัดการกับกลวิธีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้ดีกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาน้อยกว่า เช่น การวางแผน ตรวจสอบ และประเมินการเรียนรู้ของตน^{8,9}

วิธีดำเนินการวิจัย

ชนิดของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1-4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 485 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 1-4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 428 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้า (inclusion criteria)

1. ยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย
2. ลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างออก (exclusion criteria)

1. ขอลอนตัวขณะทำการวิจัย
2. นักศึกษาที่พักการเรียนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถาม 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 9 ข้อ ซึ่งประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับเพศ อายุ ชั้นปี การศึกษาปัจจุบัน การเข้ารับการอบรมหลักสูตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การเข้าร่วมกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจในการทำงาน

หรือศึกษาต่อในต่างประเทศ ความต้องการอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด จัดกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ระดับไม่ดี (คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49) ระดับไม่ค่อยดี (คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49) ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จัดกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ระดับไม่ดี (คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49) ระดับไม่ค่อยดี (คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49) ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ ของวันเพ็ญ ภูมิรินทร์ และคณะ⁵ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง แทบจะไม่ปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติ จัดกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ระดับไม่ดี (คะแนนเฉลี่ย 0.00-0.75) ระดับไม่ค่อยดี (คะแนนเฉลี่ย 0.76-1.50) ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.25) ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 2.26-3.00) ระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 3.01-4.00)

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด จัดกลุ่มค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้ ระดับต่ำมาก (คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49) ระดับต่ำ (คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49) ระดับปานกลาง (คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49) ระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49) ระดับมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ อาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และอาจารย์ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ระหว่าง .67-1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ดังนี้ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ .96 2) แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ .75 3) แบบสอบถามพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ .93 4) แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ เท่ากับ .99

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุนทรืร รหัสโครงการเลขที่ P-EC 09-08-67 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2567 ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดของโครงการวิจัย เวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามข้อใดที่ไม่สะดวกหรือทำให้เกิดความคับข้องใจ โดยไม่มีผลกระทบใดๆ และกลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา ผู้วิจัยรักษา

6(16)

ความลับของการตอบแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องระบุชื่อและนามสกุล คำตอบหรือข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะถือเป็นความลับและจะทำลายแบบสอบถามเมื่อสิ้นสุดการวิจัย 3 ปี ผลการวิจัยนำเสนอในภาพรวม การรายงานผล การวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอในลักษณะที่ไม่สามารถเชื่อมโยงถึงตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย
2. ผู้วิจัยได้ประสานกับอาจารย์ประจำชั้นในแต่ละชั้นปีเพื่อทำการประสานงานกับนักศึกษา
3. ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดของโครงการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างทั้งวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขั้นตอนการศึกษา การตอบแบบสอบถามการวิจัย และกระบวนการพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย
4. หลังจากกลุ่มตัวอย่างลงนามยินยอมเข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม โดยใช้เวลาทำแบบสอบถามประมาณ 30 นาที
5. ตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ
2. ข้อมูลการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ และการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) จำแนกตามรายชื่อ รายด้าน และโดยรวม

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 89.25 อายุ 20 ปี ร้อยละ 25.93 เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 29.44 เคยเข้าร่วมอบรมหลักสูตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 85.75 มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน) อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 78.04 มีการเข้าร่วมกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษในวิทยาลัยเป็นบางครั้ง ร้อยละ 60.51 นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการทำงานหรือศึกษาต่อในต่างประเทศ ร้อยละ 53.50 และต้องการอาจารย์คนไทยหรือชาวต่างชาติสอนภาษาอังกฤษ ร้อยละ 57.78 คิดว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรของวิทยาลัย ฯ ที่จัดขึ้นมีความสอดคล้องในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 95.33

2. ความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, $SD = 0.81$) และเมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านสมรรถนะการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.83$) อยู่ในลำดับแรก รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.05$, $SD = 0.76$) ด้านสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.81$) และด้านบรรยากาศในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.74$) รองลงมาคือ อาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.76$) และกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.80$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

คือ สื่อการสอนมีความน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.82$) อาจารย์สามารถอธิบายแนวคิดที่ซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่าย ($\bar{X} = 3.96$, $SD = 0.86$) และนักศึกษารู้สึกผ่อนคลายและกล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.89$) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ (n = 428)

การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ	ระดับ		
	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
สมรรถนะการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ			
1. อาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ	4.32	0.74	มาก
2. อาจารย์สามารถอธิบายแนวคิดที่ซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่าย	3.96	0.86	มาก
3. อาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง	4.25	0.76	มาก
4. อาจารย์สามารถตอบคำถามและแก้ไขข้อสงสัยของนักศึกษาได้ชัดเจน	4.13	0.79	มาก
5. อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ	4.01	0.92	มาก
รวม	4.13	0.83	มาก
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ			
6. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	4.09	0.73	มาก
7. มีการจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างสมดุล	4.08	0.74	มาก
8. กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์คำนึงถึงความสามารถ และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักศึกษา	3.99	0.80	มาก
9. กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนมีความท้าทายและกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์	4.03	0.79	มาก
10. อาจารย์มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาในจุดที่บกพร่องอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดการพัฒนา	4.07	0.75	มาก
รวม	4.05	0.76	มาก
สื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ			
11. มีสื่อการสอนที่หลากหลายในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	4.06	0.80	มาก
12. สื่อการสอนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.04	0.81	มาก
13. สื่อการสอนมีความน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของนักศึกษา	3.92	0.82	มาก
14. มีเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน เช่น โปรแกรมนำเสนอแบบมัลติมีเดีย, moodle, หรือ google classroom ในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	4.06	0.78	มาก
15. สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เช่น แอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์ฝึกภาษา เกมส์	3.98	0.83	ดีมาก
รวม	4.01	0.81	มาก

การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ	ระดับ		
	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
บรรยากาศในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ			
16. บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้และการมีส่วนร่วม	4.00	0.84	มาก
17. มีบรรยากาศที่เป็นมิตรและเปิดโอกาสให้ซักถาม	4.08	0.82	มาก
18. นักศึกษารู้สึกผ่อนคลายและกล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	3.91	0.89	มาก
19. มีการสร้างแรงจูงใจและให้กำลังใจนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษ	3.98	0.86	มาก
20. บรรยากาศการเรียนส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา	4.02	0.82	มาก
รวม	4.00	0.85	มาก
รวมทั้งหมด	4.05	0.81	มาก

3. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, $SD = 1.19$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่นักศึกษาพยาบาลศาสตร์มีทัศนคติที่ดีมาก คือ ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงานในอนาคต ($\bar{X} = 4.44$, $SD = 0.71$) ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อวิชาชีพพยาบาล ($\bar{X} = 4.38$, $SD = 0.75$) และข้าพเจ้าคิดว่าการมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดี จะช่วยในการสื่อสารกับผู้ป่วยต่างชาติ ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.99$) สำหรับข้อที่เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษไม่ดี คือ ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.55$, $SD = 1.28$) ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาระที่หนักเกินไป ($\bar{X} = 3.41$, $SD = 1.26$) และการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าท้อแท้ในการเรียนทำให้ไม่อยากเข้าเรียน ($\bar{X} = 3.35$, $SD = 1.27$) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ($n = 428$)

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับ		
	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ	3.30	1.20	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงานในอนาคต	4.44	0.71	มาก
3. ข้าพเจ้าคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ทำให้เสียเวลา	2.58	1.36	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน	3.55	1.28	มาก
5. ข้าพเจ้าชอบฝึกการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน เช่น ดูหนัง ฟังเพลง หรืออ่านหนังสือภาษาอังกฤษ	3.76	0.89	มาก
6. ข้าพเจ้าคิดว่าได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ นอกห้องเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ	3.80	0.86	มาก
7. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อวิชาชีพพยาบาล	4.38	0.75	มาก
8. ข้าพเจ้ามักจะอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ	3.10	1.06	ปานกลาง
9. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาระที่หนักเกินไป	3.41	1.26	ปานกลาง
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นความท้าทายที่น่าสนใจ	3.87	0.81	มาก
11. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าท้อแท้ในการเรียนทำให้ไม่อยากเข้าเรียน	3.35	1.27	ปานกลาง
12. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบ	3.31	1.07	ปานกลาง

9(16)

เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับ		
	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
13. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและมีความสุขกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.42	0.92	ปานกลาง
14. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียน	2.52	1.09	ปานกลาง
15. ข้าพเจ้าคิดว่ากรรมมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยให้การสื่อสารกับผู้ป่วยต่างชาติ	4.11	0.99	มาก
รวมทั้งหมด	3.48	1.19	ปานกลาง

4. พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.66$, SD = 0.94) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีพฤติกรรมที่ดีมาก คือ ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.43$, SD = 0.75) รองลงมาคือข้าพเจ้าส่งการบ้าน หรือรายงานภาษาอังกฤษตรงเวลาเสมอ ($\bar{X} = 3.26$, SD = 0.75) และข้าพเจ้าจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน ($\bar{X} = 2.92$, SD = 0.75) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน ($\bar{X} = 2.26$, SD = 0.97) ข้าพเจ้าเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ท่องคำศัพท์ อ่านบทเรียนล่วงหน้า ($\bar{X} = 2.34$, SD = 0.97) และข้าพเจ้าท่องกฎไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.37$, SD = 0.93) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ (n = 428)

พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ	ระดับ		
	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
1. ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ทำตารางอ่าน หนังสือทำรายงานหรือทำการบ้านภาษาอังกฤษในแต่ละวันและได้ทำตาม	2.39	0.94	มาก
2. ข้าพเจ้าฝึกฝนการสร้างสมาธิในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.52	0.88	มาก
3. ข้าพเจ้าเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ท่องคำศัพท์ อ่านบทเรียนล่วงหน้า	2.34	0.97	มาก
4. ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นเมื่อถึงเวลาเรียนภาษาอังกฤษ	2.67	0.80	มาก
5. ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกครั้ง	3.43	0.75	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้าจดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน	2.92	0.75	มาก
7. ข้าพเจ้าถามอาจารย์ในขณะที่เรียนทันทีเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษ	2.38	0.92	มาก
8. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน	2.26	0.97	มาก
9. ข้าพเจ้าทำการบ้านหรือทำรายงานภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	2.96	0.79	มาก
10. ข้าพเจ้าส่งการบ้านหรือรายงานภาษาอังกฤษตรงเวลาเสมอ	3.26	0.75	มากที่สุด
11. ข้าพเจ้าศึกษาหรือค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษนอกเหนือจากที่อาจารย์สอน	2.66	0.85	มาก
12. ข้าพเจ้านำความรู้ภาษาอังกฤษจากการเรียนไปฝึกฝนในชีวิตประจำวัน	2.64	0.86	มาก
13. ข้าพเจ้าฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนด้วยตนเอง	2.68	0.87	มาก
14. ข้าพเจ้าท่องกฎไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	2.37	0.93	มาก
15. ข้าพเจ้าจับกลุ่มติวบทเรียนภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆเมื่อใกล้สอบ	2.41	1.09	มาก
รวมทั้งหมด	2.66	0.94	มาก

5. การรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$, $SD = 1.01$) และเมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการรับรู้สมรรถนะด้านการฟังภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.20$, $SD = 0.96$) ด้านการรับรู้สมรรถนะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.02$, $SD = 0.97$) ด้านการรับรู้สมรรถนะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.92$, $SD = 1.02$) และด้านการรับรู้สมรรถนะด้านการเขียน ($\bar{X} = 2.85$, $SD = 1.93$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุรินทร์ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่นักศึกษาให้คะแนนสูงสุด คือ สมรรถนะการสอนของอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ รองลงมาได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การใช้สื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และบรรยากาศในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่าองค์ประกอบสำคัญในการสร้างความสุขและพัฒนาทักษะภาษา คือ บทบาทของผู้สอนที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้ง เพราะความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และความสามารถทางภาษาของผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้สอนที่มีความรู้ทางภาษาสูง จะสามารถถ่ายทอดความรู้ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้เรียนได้¹⁰ ในระดับรายข้อพบว่าข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ อาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษ อาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของอาจารย์ สอดคล้องกับการศึกษาความรู้ เจตคติ และทักษะที่จำเป็นด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรสุขภาพ ที่พบว่าผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ดี เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นของผู้เรียน และส่งเสริมบรรยากาศการเรียนที่มีประสิทธิภาพ¹¹ อย่างไรก็ตาม ข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ สื่อการสอนมีความน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของนักศึกษา และนักศึกษารู้สึกผ่อนคลายและกล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่าปัจจัยด้านสื่อการสอนและสิ่งแวดล้อมมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการกล้าใช้ภาษาอังกฤษ⁴ เพราะบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการกล้าแสดงออกและความรู้สึกปลอดภัยทางจิตใจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะในบริบทของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพที่อาจมีความวิตกกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งไม่ใช่ภาษาหลักในการเรียนวิชาชีพ และสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่พบว่าสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ⁶ ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ที่แม้การสอนจะมีประสิทธิภาพในเชิงเนื้อหาและการจัดการ แต่ยังคงมีความจำเป็นต้องพัฒนาด้านสื่อการสอนและบรรยากาศในห้องเรียนให้สร้างความผ่อนคลายและเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่

2. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษานี้อธิบายได้ว่า นักศึกษามีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ไม่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 78.04 จากข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้นักศึกษาขาด

ประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และทำให้รู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากจึงทำให้เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษา ที่พบว่านักศึกษาวิศวกรรมมีทัศนคติในระดับปานกลางต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านความจำเป็นในชีวิตประจำวัน และอาชีพ¹² ซึ่งต่างจากผลการวิจัยที่ศึกษาเจตคติต่อภาษาอังกฤษของบุคลากรสุขภาพใน 13 เขตบริการสุขภาพ ที่พบว่าเจตคติต่อภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี¹¹ และ การศึกษาการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการภาษาอังกฤษในรายวิชาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ข้อมูลในคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความรู้สึกต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการภาษาอังกฤษว่ามีทัศนคติที่ดีและมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยการบูรณาการภาษาอังกฤษในรายวิชาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เนื่องจากภาษาอังกฤษมีความสำคัญในชีวิตประจำวันและต่อวิชาชีพ ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการพูด การฟัง และการอ่าน รวมทั้งมีประโยชน์ในการค้นคว้าหรืออ่านบทความวิชาการภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น¹³ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายวิชาที่สอนเป็นรายวิชาการบูรณาการภาษาอังกฤษเข้าไปในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาล ดังนั้นนักศึกษาจึงรู้สึกว่าการเรียนการสอนไม่ยากจนเกินไป ซึ่งจะไม่เหมือนกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการอื่น ๆ จากการศึกษาครั้งนี้ซึ่งจะต้องใช้ทักษะทั้ง การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษตลอดการเรียน จึงทำให้นักศึกษามีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีทัศนคติที่ดีมากในประเด็นการเรียนภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงานในอนาคต การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อวิชาชีพพยาบาล และการมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยให้สื่อสารกับผู้ป่วยต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาการประเมินผลโดยใช้รูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาลที่พบว่านักศึกษาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ มีความคิดเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อวิชาชีพพยาบาลภายหลังจบการศึกษา เนื่องมาจากสถานบริการที่มีผู้รับบริการชาวต่างชาติ มีการทดสอบภาษาอังกฤษ และให้อัตราเงินเดือนสูงสำหรับพยาบาลที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ รวมทั้งการบันทึกทางการแพทย์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจและการรักษามีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ เพื่อให้สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ทัดเทียมกับวิชาชีพอื่นในทีมสุขภาพ¹⁴

สำหรับเจตคติเชิงลบที่พบในการศึกษาครั้งนี้ คือ ไม่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาระที่หนักเกินไป และการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความท้อแท้ในการเรียนทำให้ไม่อยากเข้าเรียน อาจเป็นผลมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ภาระงานที่มากเกินไป หรือความไม่มั่นใจในความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่าการมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ดี ส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวาและก่อให้เกิดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงกลยุทธ์การสอนและกิจกรรมเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนช่วยทำให้เกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น¹²

3. พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษานี้อธิบายได้ว่า เนื่องมาจากการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งไม่ใช่ภาษาที่นักศึกษาคุ้นเคย และมีความยาก ดังนั้นนักศึกษาจึงมีพฤติกรรมที่ต้องให้ความสนใจและตั้งใจทำให้ นักศึกษาเข้าเรียนภาษาอังกฤษทุกครั้ง ส่งการบ้านหรือรายงานตรงเวลา จดบันทึกประเด็นที่อาจารย์สอน อีกทั้งลักษณะการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์จะมีการตรวจสอบการเข้าห้องเรียน การส่งการบ้านหรือรายงานตรงเวลา ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมด้านการมีระเบียบวินัยของหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือการทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษหลังเลิกเรียน เตรียมตัวก่อนเข้าเรียน และทบทวนไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อาจเนื่องมาจากเจตคติในเชิงลบที่พบว่านักศึกษาไม่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน และการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาระที่หนักเกินไปจึงทำให้พฤติกรรมในการเรียนดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพของครูไทยพบว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนภาษาอังกฤษ คือ นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ หรือนักศึกษาขาดความอดทนในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษทั้งนี้สัมพันธ์กับปัจจัยภายในตัวบุคคลของผู้เรียนโดยเฉพาะแรงจูงใจและทัศนคติที่ถือเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา¹⁵

4. การรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษานี้อธิบายได้ว่า อาจเนื่องมาจากการไม่ได้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะเห็นได้จากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่ามีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อยร้อยละ 78.04

ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาทักษะที่จำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง¹¹ เช่นเดียวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลและสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง พบว่าการรับรู้ต่อตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง¹⁶ และเมื่อจำแนกเป็นรายทักษะพบว่าทักษะด้านการฟังส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การพูด และการเขียนอยู่ในระดับต่ำ เช่นเดียวกับการศึกษาที่พบว่าการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปางในภาพรวมมีการใช้น้อยครั้ง โดยใช้ภาษาอังกฤษผ่านการฟังมากที่สุด และรองลงมาคือการอ่าน เนื่องมาจากทักษะด้านการฟังเป็นทักษะที่เรียนรู้ได้ง่าย การเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ และการพัฒนาภาษาได้เร็วกว่าทักษะอื่น เช่น การฟังเพลง การดูหนัง จึงทำให้นักศึกษารับรู้สมรรถนะด้านการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับแรก⁴ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาอิทธิพลของการฟังเพลงภาษาอังกฤษต่อการพัฒนาทักษะการฟัง พบว่านักศึกษาส่วนมากพัฒนาโดยการฟังเป็นลำดับแรก ๆ เนื่องจากเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา และง่ายต่อการเรียนรู้¹⁷ เช่นเดียวกับการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยและความพร้อมสู่อาชีพที่พบว่า ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ ร้อยละ 27.00 ยังไม่สามารถสื่อสารได้ มีความสามารถด้านการพูดในระดับที่ต้องปรับปรุงเนื่องจากมีข้อจำกัดในการเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่ถูกต้อง¹⁸ และพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความวิตกกังวล มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ¹⁹

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 78.04 ซึ่งอาจจะมีผลเกี่ยวข้องกับความมั่นใจในตนเองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวว่าความมั่นใจในตนเองเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนรู้ รวมทั้งการรับรู้ความสามารถของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง การกล้าเสี่ยง และไม่มีความวิตกกังวลเป็นลักษณะของความมั่นใจในตนเองที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการเรียนรู้ เพราะสามารถสะท้อนถึงระดับที่ผู้เรียนคิดว่าตนเองสามารถรับมือและประสบความสำเร็จในสถานการณ์การเรียนรู้ได้²⁰ อีกทั้งเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ภาพรวมในการวิจัยครั้งนี้อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจจะมีผลต่อการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ คือ ด้านทัศนคติในการเรียน เนื่องจากความยากลำบากในการเรียนรู้ภาษาอาจส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองในทางลบ ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนและความสำเร็จทางภาษาของนักเรียนด้วย²¹ และสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าเจตคติต่อการเรียนรู้ส่งผลทางบวกต่อผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ²²

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. พัฒนากลยุทธ์การสอน โดยออกแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน พัฒนาสื่อการสอนให้มีความทันสมัย รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เป็นมิตร โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย สนับสนุน เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจ และการกล้าแสดงออก
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษในการพัฒนาศักยภาพในอาชีพและการใช้ชีวิตประจำวัน เสริมสร้างเจตคติทางบวก
3. พัฒนาสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเปิดโอกาสให้ได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง เพื่อสนับสนุนและเสริมสร้างความมั่นใจในความสามารถทางภาษาอังกฤษ
4. ส่งเสริมและเน้นย้ำถึงความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษต่อวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ สร้างแรงจูงใจ และลดความรู้สึกลัวเป็นภาระ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์
2. ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์
3. พัฒนาโปรแกรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

1. เยาวเรศ สมทรัพย์, อธิมา วารีย์. แบรินด์พยาบาลไทยในศตวรรษที่ 21: ความท้าทายต่อวิชาชีพพยาบาล. วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์ 2562;39(3):169-178.
2. ภราดร สุขพันธ์. การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน. วารสารมจร.ทริภุญชัยปริทรรศน์ 2561;2(2):89-100.
3. รสรินทร์ ปิ่นแก้ว, ภาณุวัฒน์ ศิริบุพผ. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาอุตสาหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2560;18.(1):83-93.
4. โอภาส ประมูลสิน, จันทรีธิดา ศรีกระจำง, Balucanag MA. ปัจจัยทำนายการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 2563;9(2):135-147.
5. วันเพ็ญ ภูมิรินทร์, เบญจพร มีพร้อม, นิกร เทพทอง, สิธา สิทธิธรรณฤทธิ์, กุลศิริ วรกุล, ชนกนาถ จินศรี และคนอื่น ๆ. ทักษะในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต 2563;15(2):29-42.
6. ยุภาวดี โคษา. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่สอบผ่าน (SWU-SET) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ [วิทยานิพนธ์]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2565.
7. Dornyei Z, Csizer K. Some dynamics of language attitudes and motivation: Results of a longitudinal national survey. Applied Linguistic 2002;23:421-462.
8. O'Mally JM, Chamot AU. Learning strategies in second language acquisition. Cambridge: Cambridge University Press; 1990.
9. Oxford RL. Language Learning Strategies: What every teacher should know. New York: Newbury House/ Harper Collins; 1990.
10. ถิรนนท์ ปานศุภวัชร. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี [วิทยานิพนธ์]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร; 2565.
11. สุรศักดิ์ สุนทร, กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, ศุภาพิชญ์ โพน โบรมันน์, สุชีวา วิชัยกุล, วิไลพร ขำวงษ์, สุดคณิง ฤทธิฤชัย. ความรู้ เจตคติ และทักษะที่จำเป็นด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรสุขภาพใน 13 เขตบริการสุขภาพ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย. วารสารพยาบาลตำรวจ 2562;11(2):453-463.
12. Laiphrakpam M, Aroonsrimorakot S. Attitude and motivation of Thai undergraduate students towards learning English language. Walailak Journal of Social Science 2021;14(6):1-13.
13. กันตพร ยอดไชย, สมณันท์ ทศนีย์สุวรรณ, จารุวรรณ กฤตย์ประชา. การรับรู้สมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการภาษาอังกฤษในรายวิชาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน 2563;26(4):14-28.

14. พิรณัฐ ลาเซอร์, อรอนงค์ ธรรมจินดา. การประเมินผลโดยใช้รูปแบบชิปปี้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพพยาบาล (พบ.292) คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ. วารสารพยาบาลสงขลานครินทร์ 2559;36(2):47-64.
15. Noom-ura S. English-teaching problems in Thailand and Thai teachers' professional development needs. English Language Teaching 2013;6(11):139-147.
16. นิพร ชัดตา, โจนา จิน ปีนาส ปิลาโอ, นฤพร พงษ์คุณากร. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลและสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง ประเทศไทย. วารสารวิชาการสุขภาพภาคเหนือ 2564;8(1):149-167.
17. Listiyaningsih T, Surakarta I. The influence of listening English song to improve listening skill in listening class. Academica: Journal of Multidisciplinary Studies 2017;1(1):35-49.
18. ณัฏฐ์นรี ฤทธิรัตน์, ธัญญา ชีระมณี. ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยและความพร้อมสู่อาเซียน [วิทยานิพนธ์]. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2557.
19. ณัฏฐ์นรี ฤทธิรัตน์, ธัญญา ชีระมณี. ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในงานประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15 มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2557; 2839-2848.
20. Krashen SD. Principles and practice in second language acquisition [online]. 1982 [cited 2025 April 3]. Available from: [https://www.sdkrashen.com/content/books/principles_and_practice .pdf](https://www.sdkrashen.com/content/books/principles_and_practice.pdf).
21. พรณรงค์ สิงห์สำราญ, ยุวดี ชูจิตต์, ดารินี ภูทอง, อมรรัตน์ ประวัตรุ่งเรือง. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง 2567;13(1):196-210.
22. ประภารัตน์ ธิติศุภกุล, สมชาย เทพแสง, สมบูรณ์ บุรศิริรักษ์, จันทร์ศม ภูติอริยวัฒน์. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร 2559;4(2):245-259.